

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 889

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2113

2114

C O D I C E S

A S C E T I C I.

556 ————— 659.

DLVI.

⁷⁸⁹ **C**odex membraneus lat. Sec, XII. Folior. 51. 8. charactere luculento exaratus et rubricis distinctus exhibit: I. Opusculum inscriptum minio: *Incipit Publica Theophili Penitentie Satisfactio. qui christum abnegauit. et ueniam beatę marię interuentu adipisci promeruit.* Fuit hic **Theophilus Ecclesiae Adanensis** in **Cilicia Ornovopus** seu **Vicedominus**, Poenitentiamque, de qua hic narrat **Eutychianus domesticus ejus**, egit circa an. 538. Narrationem e Graeco **Eutychiani** latine vertit **Paulus Neapolitanae Ecclesiae Diaconus**, misitque ad **Carolum Regem**, qui **Godefr. Henschenio Calvus** magis videtur, quam **Magnus**. Adi ejus **Commentar. praeivium** de S. **Theophilo Poenitente Ad. SS. T. I. Februarii**

Die IV. p. 480. cui etiam insertum est Opusculum nostrum e III. Codicibus ms. adparatum. Incipit illud: Factum est priusquam incurso fieret in romanam rem publicam execrande persarum gentis fuisse in una ciuitatum cilicorum secunda regione quendam uicem dominum sanctę dei ecclesię nomine teophilum moribus et conuersatione precipuum. &c. Quae hanc tenus cum Impressis satis conspirant. At deinceps Lectio saepe differre incipit, ut adeo pro nova editione Codex hic omnino consulendum foret. Ita sub finem lego: Post triduum autem omnibus fratribus ualedicendo osculum tribuens. omniaque sua prius egenis pauperibusque optime distribuens. animam quoque suam sanctę trinitati et beatissimę marię sue liberatrici

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 889

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

2115

C O D I C E S

2116

*liberatrici commendans. ultimum
buius uitę diem in ipso quo uide-
rat uisionem loco feliciter comple-
uit. Beatoque fine prestante do-
mino ad eternam gloriam transmi-
grauit &c. Aliter Impressa, quae,
qui volet, conferet.*

II. fol. 13. *Incipit Ammonitio
Venerabilis Bede Presbiteri De
Laude Caritatis. Et Quomodo
Cunctis Virtutibus Preferenda Sit.
Initium: Tue non immemor peti-
tionis. banc commonitiunculam pro
anime tue profectu. o karissima
mater tibi ut rogasti scribere stu-
dui &c. Indignationem saepe mo-
vet Librarium medii aevi sive
ignorantia, sive fraus, qua mag-
norum Virorum nomina Libellis
proletariis liberaliter adlevere.
Ita qui hic *Bedam* praefert, Cod.
CCXL. *Augustinum* mentitur. Ad
Adelberum quandam *tus Outotias*
Episcopum referri ibi dixi in
Cod. Tegernseensi. Index Capitum
XV. in praesenti Exemplo nul-
lus, sed in fine haec addita le-
gas: *Obsecro te o carissima soror
et domina per illum qui te creauit
ut creberime pro me exorans di-
cas. deus omnipotens miserere fa-
mulo illi. Explicit.* Atque haec
Codex CCXL. non agnoscit.*

DLVII.

³³¹ Codex membraneus lat. Sec.
X. Folior. nunc 61. f. non ea-
dem manu, commode tamen ex-
aratus sequentia complectitur: I.
Prolixam *Epistolam* ad vitam
recte instituendam hortatoriam e
Germania, ut videtur, scriptam

Sacerdotibus *Italis*; ita enim in-
signitur: *Dilectissimis filiis in chri-
sto alpinis austronicisque partibus
degentibus. mare presidentibus.*
*Omnique decoris stemmate predi-
tis Citra dannubii fluenta latitans,*
*inter (in) sclauorum montibus et
abietum densitudine cubans non si-
comoros sed fagos uellicans Nori-
cus italicis blancidius nigerrimus
iob laetus senex iuuibus Christi-
colis et celibes (coelites?) polum-
que efficaci uolatu penetrantibus.
ranicula locis bumentibus garriens
sive luscinia pippans. Idioma (te?)
carentis tenentibus idioma. Volati-
les (Volatilibus) terrigena. Ex-
torris indigenis suis licet tetrarum ac
permanentem sempiternamque sa-
ludem. Initium Epistolae deprom-
tum est ex *Epiſtola VIII. Hiero-*
ronymi ad Niceam: Comicus Tur-
pilius tractans &c. Edit. Veron.
Opp. T. I. p. 20. usque ad ea
verba: Ecce beatus Chromatius.
Dein prosequitur suis verbis No-
ster: *Namque sepius apices car-*
tarum etiam in neophytis amoris
magnitudinem inter nec non (nec
non in?) quibusdam perfectis ex-
primere nituntur. Quatenus oculis
legatur in syllabis quod cerni mi-
nime ualet in mentibus. Ideo ue-
straе mellifluę memor karissimi
germanitatis. Hanc scedulaм uo-
bis in commune direxi ut cognoscatis
quantam pro uobis babeam
sollicitudinem. quam nec terrarum
longinquitas nec rubigo obllionis
inter (in) palatio (ita lego pro
interpolatio, quod sensum non
habet, et Scribae vitio inter pro
*in**